

SZARVAS és VIDEKE

TARSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratok vissza nem adatnak. BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hová az előfizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad

Kiadó s lap tulajdonos **SÁMUEL ADOLF**

Karácsony.

Fogadunk örömmel, fogadunk reménységgel szép karácsony ünnepe! A nap, amelyen Jézus megszületett, minden időközön által az újjászületés, a megújulás napja lesz nekünk és mi szívünk szerint megünnepelni fogjuk azt minden időben. Mert a világot megváltó kereszt vallásának legderűsebb, örömdetes emlékezése a karácsony. Ezen a napon egyezerkilencszáz és egy esztendővel ezelőtt, boldogok valának és örvendének ők valamennyien, akiket később oly borzasztó szomorúságok értek: a kis Jézus az ő szent anyja és a többi szereplői a világ legnagyobb drámájának.

A csodás ihlet, mely palotában és kunyhóban egyaránt megszállja az emberek szívét, midőn elmerülnek a jászolban született világ megváltójának emlékében, gyönyörű bizonyosága annak, hogy az emberek egyenlőknek születtek. Az állam, a társadalom az ő intézményével alakult és áthidalhatatlannak látszó mélységeket alkotott az emberek közé; de az együttes érzés, mellyel a milliók és milliók szent áhízáttal elragadtatva borulnak le ama betlehemi jászol előtt, mely megcáfolja a különbségeket, melyeket az emberek alkottak egymás között. Gyarló földi dolog a vagyon, rang és megkülönböztetés, de Isten örökké tartó munkája az egyenlőség. Isten előtt egyenlők vagyunk, csak egymás között

vagyunk nagyok és kicsinyek, hatalmasok és gyöngék.

A gazdag lenézi a szegényt, a szegény gyűlöli a gazdagot, de amikor eljön a szent karácsony ünnepe, a glória, mely ott ragyogott a betlehemi jászol fölött, boleragyog a szívekbe eloszlatja a büszkeséget és gyűlöletet s egyik vagyunk a jászolban született megváltó imádságában és a hozzá érzett véghetetlen szerelemben.

Nyilvánvaló, hogy ebből az egységes érzésből fakadt a tudat, hogy karácsony a szeretet ünnepe. A szeretet, amely mintegy második istenség eszméje tartja átélve és fűzi egymáshoz az emberek összességét, leghatalmasabban most lobog elő az emberi szenvedelmek kohójából. Miközben fény és ragyogás hirdeti mindenfelé a nyilvánosság előtt a megváltó születését, a szívük mélyesége rejtekei megnyílnak, hogy befogadják a részvétet és a jótékonyság gyakorlásának szükségességét. A nyomor és szenvedés sötét tanjait beragyogja az emberszeretet, amelyet ő hirdetett, a melyért ő halt meg a keresztfán. A kinek módja van rá, jót tesz ma a szegényekkel.

A jótékonyság csodás melegséget kölcsönöz a vallási ünnepnek. Az istenség magasztos imádságához megragadóan simul hozzá az ember legnemesebb szenvedelme, a szeretet és a kettő amely föntartja a világot, együtt párhuzamosan

haladnak a nagy úton, mely az emberiség boldogulásához vezet . . .

Ó be kár, hogy csak karácsonykor van így. Ha elmúlik a gyönyörű ünnep, széjjel válik a kettőnek utja s másképpen hirdetik a vallást és másképpen az emberszeretetet, sőt sokszor van úgy, hogy egyik a másik ellen tör. Az élet küzdő porondján harez folyik a kettő között, különösen most, amikor az emberszeretet nevében vakító, sőt elvakító fényvel lobogtatják a tudomány fátylát. Új apostolok keltek föl, akik úgy akarják felépíteni a jövőt, hogy lerombolják a múltat.

Igy aztán utatlan utakon tévelygünk. Kétségünk megerősödnek s lelünk elbágyad. Homályos köd üli meg az emberiség célját s mi minduntalan eltévedünk a ködben. Nem értjük meg, miért teremtődöttünk, nem vagyunk tisztában a boldogság problémájával, daczára annak, hogy a boldogságért folyó küzdelem csak a sirtón szűnik meg. Rossz szenvedélyeink szabadon törnek elő, irigykedés, gyűlölet és önzés a rugója nagyon gyakran az ember cselekedeteinek. Ártunk egymásnak, hogy használhassunk magunknak.

Csak karácsonykor oszlik el a világ keserősége és sötétsége, szeretjük egymást s jót teszünk, vagy legalább jót akarunk tenni és elpihen az önzés harcza.

Karácsony szelleme, világ megváltása, miért

SZARVAS és VIDEKE TÁRCSÁJA.

Az arany ifjuság és a táncz.

(Irtá és az aradi Kölcsey-egyesület estélyén felolvastá: ZALAY MASA.)

(Folytatás és vége.)

Bocsánat a kitérésért! bár az eszmétársításom nem vet éppen cigánykerekeket. De azért nem szeretnék egész ártatlanul gyanúba jönni, hogy a tulajdonképeni tánczkérdés leple alatt azért zengem e jermi-ádoakat mert kapcsolatosan át akarok illanni arra a gyalogósvényre, melynek tövises vesszejéből fonják önök szép hölgyeim azt a bizonyos szeszélyes alaku kosarat a mit önök bátor uraim még a tánczban is ijedt arczal fogadnak. Hagyjuk más alkalmra a huszéves leányok miatyánkját és a házasulandó ifjúk kis kátéját, térjünk vissza a tánczhoz és a bálteremhez.

Mi egy mai bálterem? őszintén bevallhatjuk — fanyar férfiarczok gyönyörökötető kiállításai, — pedig a cigányzene pajkos melódiája rezg a virágillatos levegőbe, és a hölgyek, mint tündöklő, színes lepke — lebegnek a sima parqueten, a táncz imádata ott él enyelgő mozdulatokban; arczuk verőfényes mosolygban, de izzó tekintetük hasztalan lángol bele a férfiszívbe, mert abban nincs már egyetlen haldokló szikrája sem a táncz poétikus vágyának. Visszasírjunk a roccoco világ czopfos lovagjait, a kikben nemcsak a bálterem ezeregyéjszakája, de egy prózai veteményeskert is több költészetet nevelt!

Hiszen ismerik Önök azokat a finom pastelképeket, melyeken az empírház hölgy miniatúr öntözőkannával áll zöldelő saláták, piruló paradicsomok között és hajporos ulvarlója mégis olyan hódolatteljes bókka hajol előtte, mintha tánczra kéréne. A háttér lombos ágán gyanakvó csalogány hintázik, és megtépett felhőfoszlányok közül a diskrét hold álmatagon álamosolyog. Milyen kiáltó pendanója ez secessiók korunknak! Mi bizony nem allunk roccoco modelt a kalucsnis gavallérajaink előtt; a csalogányok sem ilnek fel egyhamar az ostoba látszatnak! manap az olyan pillanat, mikor ketten ilyen festői poesziában hallgatnak, — nem a szerelem zavara, hanem az aggodalomé, — mindkettő iontos számvetést csinál, — idegesen oszt és kivon — és csak akkor olvadnak fel csendtűző szobai, ha a végeredmény kielégítő! De mert minékünk nőknék Achilles sarkunk: a mathesis, — természetesen itt is, mint mindenütt, — ismét a férfiak részére hajlik az előny.

Hasztalan hisszük mi megingathatlan balgasággal, hogy kezünk minden ujára egy-egy tánczos, az tiz tánczos, mikor elszámolni még sem tudjuk ezt a tizet. Mert ugyan ki tánczol manap? Tudja Isten, a bálban minden férfi egész-égügyi tanácsadó, szörnyen eljlesztő példákkal variálják a táncz ártalmas voltát és érzékeny szívünk méltán ollágyul, — nem megható jóindulatukon hanem a bölcs morálon, a minék következtetéses „agyonpihenjük“ magunkat.

Önöknek Uraim fogalmuk sem lehet arról az inquisitóri torturáról, a mit egy fiatal, először bálózó leány átszenved, mikor a cigány tánczdarabot játszik, és ezt olyan mozdulatlan nyugalommal kénytelen végig hallgatni, mint egy kesergő gyászindulót. Eltemetheti mellette rózsaszín ábrándjait, elhervad egy éjszakán reményeinek összes nyíló virága, mint az önök rendezői chrisanthem jelvénye, a mit kegyetlen udvariasságból

eloldnak csak azért, hogy helyére a hölgyük csokrából tűzzenek egy szál piros szegfűt. Ez virágnyelven a tánczban „állandóságot“ jelent, vajjon tudják-e ezt önök?

Mert láttam már piros szegfűt is haldokolni a parkvetten és láttam lehajolni érette egy bájos fehér leányt a ki felismerte, hogy az ő csokrából hiányzik. Az ilyen eltiport kis virág románcza olyan fájdalmas, mint a milyen hétköznapi a férfi, a ki elveszti, — ritkán keresi meg újra, és a leány, aki megtalálja, — nem ad már hitelt többé azoknak a balga, meszeszerű vallomásoknak, — a melyekben napfényből és virágmézből két ember óráknál tovább is él.

Igen! így vesztik el illuziójukat az édes gyermek leányok, a kik bohón azt hiszik, hogy az első bál lesz életüknek legbájosabb fejezete, hogy az első bál az a színes kaleidoszkop, mely a jövő perspektíváját mutatja. Valamikor csakugyan a tánczban szövődtek az élet regényei, epizódjai, — de, akkor az arany ifjuság nem az illem kényszeréből tánczolt, hanem kedvből és őszinte lelkesedésből.

Varjuszót hallucinálók, — „kár“ „kár“ — mely figyelmeztetőleg arra int, hogy kár az aranyifjuság elé hajítani a provokálás keztyűjét, mert ők nem azért emelik föl, hogy a jelentőségét acceptálják, — hanem hogy kicsinylő elnézéssel udvariasan visszanyujtsák, — ilyenformán értetik meg velünk, hogy nem vagyunk még párbajképesek!

Addig tehát, — míg a doktori diplománkhöz ezt is kivívjuk, — tőrjük a fegyverszunetet, — de eljövend az idő, a mikor Önök fognak szegyenkezve a legyezőjük mögé rejtőzni avval a bizonyos zöldségtelével — amit a bálteremben is árulnak, — mi pedig a billiárd szobában karambolászunk, és gyártunk kárörvendő epigrammákat Önökről, meg Morpheusról, akinek meghódolni kénytelenek.

Ha többet érne önöknek egy kicsiny kéz bátortalan

Lapunk mai számához egy félv melléklet van csatolva.

nem maradsz velünk az egész, egész esztendőn keresztül?!

Hegedüs Sándor.

Mondhatnók: a mi Hegedüs Sándorunk. Mert hisz közlünk való ember ő, a napi események megörökítőinek gyorseszű munkásai között élesedett meg termékeny elméje. Sajnos de a mienk ő már. Ahol a hatalmat osztogatják és az ország sorsát intézik, felismerték a zsurnalisztában a hivatott államférfit, a nagy és új eszméktől áthatott alapos nemzetgazdász. Kiragadták őt körünkől, hogy odaállítsák az ország élére. Aki eddig szóval és tollal harcolt e nemzet anyagi boldogulásáért, legyen ezentul módjában tettekkkel elérni a nagy célokat, melyeket a vezércikkék hasábjain hirdetett.

Szerencsés választás volt, Baross óta a leg-szerencsésebb. Mint a hata mas vasmiriszterét, Hegedüs működését is az alkotások országutja fogja jelezni.

Mikor elfoglalta az ipar és kereskedelmi miniszteri széket, nem igyekezett szemkáprázató programmal hangulatot teremteni a maga számára. Hanem elfoglalta a hivatalát, s belefogott a munkába. S munkájának eredményét máris olyan alkotások jelzik, melyek a leghatározottabb sikert jelentik s melyekből a legbiztosabb reményeket meríti a nemzet.

Bátorság és a maga erejébe vetett bizalom jellemzik első sorban Hegedüs Sándor minisztert. Ő szakított elődeinek azon félős gyöngédségével, melyel azok kereskedelmi életünk egyik-másik már helytelenné vált intézményével szemben viseltettek. Ezek az intézmények tán szükségesekek voltak akkor, midőn kereskedelmünk és iparunk csecsemő korát élte. De most, midőn hatalmasan bontja szárnyait az önálló magyar kereskedelem, midőn a gazdag és termékeny Balkánnak Magyarország a beszerzési és rakodó piaca, csakis nagyszabásu kereskedelmi politikával lehet előbbre vinni az ügyet és a fejlődés korszakából fennmaradt helytelenségeket ki kell irtani.

Ezt a célt akarta Hegedüs első sorban megvalósítani, hogy akadályok nélkül haladhas-son előre.

Benyújtotta a megrendelések gyűjtéséről szóló törvényjavaslatot. Haragosan zudultak fel

ellene egyes körök, akik a harminczéves gyakorlat alatt megszokták, hogy minden kereskedelmi törvényt az ő kedvükért hozzanak. De az ország és a kereskedő-világ többsége is fölkel és a hegedüs kibontott zászlaja alá sorakozott. S az öreg szatócsok haragos zugása között törvény lett a javaslatból, melynek hasznos voltáról első sorban azok fognak meggyőződni, akik fölfortyantak és elleneztek.

Mint hosszú szárazság után az áldásos eső, úgy járta be a hazát Hegedüs Sándor jelszava, az iparpártolás. A jelszó egyszeribe országos akciózt teremtett és számos jelenség mutatja, hogy az akció nem eredménytelen. Ahol csak lehetséges, kizsorul a külföldi ipartermék, hogy helyet adjon a magyarnak. Daczára ennek, még csak elején vagyunk a kezdetnek, évtizedes mulasztást nem lehet oly hirtelen helyrehozni. A miniszter tettek dolgában is elől jár a jó példával, egymást érik a hazai ipar pártolására utasító rendeletek.

Fontos törvény van most a megvalósulás stádiumában: a tisztességtelen versenyről szóló. Ez is a Hegedüs alkotása. A tisztességtelen verseny is rákfenéje a magyar Merkurnak, de Hegedüs biztos kézzel fogja begyógyítani ezt a sebet is, bárhogy ágáljanak ellene azok, akik a vigéctörvényt is keserves sopánkodással fogadták. Készül a kereskedelmi miniszteriumban egy másik nagyfontosságú törvény is: a biztosítás reformjáról szóló. Régi szükségét fog pótolni és új, tisztességes helyzetet fog teremteni a biztosítási ügy terén. És még sok nagyobb és kisebb jelentőségű újítás vallja Hegedüst atyjának, kisiny a hely, hogy mindet itt felsoroljuk.

S midőn ismertjük a minisztert és az ő nagy munkálkodását, tökéletlen volna e sorok tartalma, ha meg nem emlékeznénk arról a szakavatott nagy apparátusról, mely nélkül meddők lennének a legnagyobb államférfiu törekvései is. A szak'érfiak, akik a kereskedelmi miniszteriumban az ügyek élén állanak, mindegyik elsőrendű kapacitás a maga dolgában. Lelkes buzgalommal sorakozik ez a perfekt tisztviselői kar a miniszter köré. Vértessy, Szerényi osztálytanácsosok, Lers dr. tiltár országosan ismert férfiak már, daczára annak, hogy az ő munkájuk nem a nagy nyilvánosság előtt történik. De a tudás és a szorgalom hire utat tör magának a hírökből. Hegedüs sikerei egyuttal e tisztviselői kar sikereit is jelentik.

Hogy milyen széles látókörü és nagyra hivatott államférfiu Hegedüs, azt legjobban bizonyítja az a szellem, mely munkálkodását átlengi. Ez a szellem nem féltékeny gonddal örzi ellen a más gazdasági ágak boldogulását és előtérbe jätását; hanem igenis kezére jár és támogatja a más gazdasági ágakat is, nem tür jogosulatlan előnyöket és igazságtalan hátrányokat. Csakis úgy boldogulunk, ha kereskedelmünk és iparunk a kezére jár mezőgazdaságunknak és megfordítva Ezen a sarkigazságon nyugszik Hegedüs politikája. Ki meri mondani, hogy nincs igaza? Be kár, hogy ez az igazság csak most jutott érvényre. Hol tartanánk most, ha husz év óta kormányoznák ebben a szellemben az országot.

De ne kétségeskedjünk: hisz itt van Hegedüs Sándor. Ha van férfi, aki békés küldetést van hivatva teljesíteni, úgy az a mi kereskedelmi miniszterünk.

Ujdonságok.

— T. olvasóinknak és munkatársainknak, boldog ünnepet kívánunk.

— **Esküvő.** Neumann Jenő a szarvasi főgymnasium egyik kiváló tanára tegnap vezette oltárhoz Bartal Jolán kisasszonyt a batizfalvai ev. lelkész kedves leányát. Sok szerencsét kívánunk. A főgymnasium VIII. osztálya ragaszkodását fejezte ki akkor, midőn tanárjának sürgőnyt küldött, szerencse és üdv tolmácsolásaképen.

— **Távózó főszoigabiró.** A szarvasi főszoigabirói hivatal ideiglenes vezetésével megbizott Dr. Wieland Sándor tb. főszoigabiró e hó 20-án adta át hivatalát Krcsmárik János főszoigabirónak, kinek 6 heti szabadság ideje alatt Dr. Wieland Sándor a járás vezetését közmegelegedéssel teljesítette. Wielandnak felettes hatósága bizalmából történt ezen rövid néhány heti itt működése teljes bizonyítékul szolgál arra nézve hogy emberül rátermett egy oly nagyfontosságú köz-igazg. járás megbizható vezetésére is, mint a szarvasi, mert határozott fellépése, szigorú, de igazságos itélkezése, mindenkit egyaránt megnyerő s lekötőlező modora úgy a társadalom művelt rétegeibe, mint a nagy gazdaságközönség zömébe egyaránt kedvelté tette őt, s az egész szarvasi járás általános megnyugvással tekintett Wielandnak minden apróságra kiterjedő figyelmes intézkedésére, s bátran állíthatjuk, hogy az a meleg rokonszenv, szeretet és vonzalom, — mi őt 2 év előtti hasonló itt működése alatt körülövezte — most még csak fokozottabb mérvben nyilvánult meg mellette.

— **Eljegyzés.** Baltazár János urad. tisztartó Gyapjuról, eljegyezte Christoph Lórika kisasszonyt, Özv. Christoph Frigyesné kedves, szép és nagyműveltségű leányát Szarvason. Gratulálunk.

szoritása, mint a versenytéri közönség tap-vihara!... Higyjék el uraim, — előttünk egy keringő király kedvesebb a világ összes bajnokainál! Aztán lássák gavalér uraim, érhet sok leányt ilyen tükörbalet, — és mindannyi szívesen vezekel érte akár 7 évig, ha ezt a hosszú időt vidáman áttánczolhatja! Mert legyünk bármint jó gazdasszonyok, — tudj' Isten! a petrezselyem iránt előítéletesek vagyunk, és ha önk ezt nem veszik tekintetbe, — vigyázzanak! ez is önöket bosszulja meg a jövőben. — az asszonyka által főzött első leves ízén és zamatján!

Most pedig, ha a türelmükkel vissza nem élek, — önöknek kedves Hölgyeim, kik velem együtt kételkedtek szerelmes apródok édes-bus történetében, — a kik ezer halált haltak királykisasszonyuk egyetlen tekintetéért, elmondok egy szomorú regét a második négyesről, — amit kikoszarozott egy leány, — és a miért meg. It az „azrák“ nemzetségből egy férfi. Itéljék meg, — vajjon a nő csakugyan olyan vetkes volt-e hogy ily szörnyü emlékek büntetett a lelkiismerete? — és, habár a századvég nem nevel érzékenyszivü ifjakat — ne adjanak kosarat, mert a II. négyesről a gyermekbálok lajuszatlan lovagjai is tudják, hogy együtt tánczolásuk kölcsönös szerelmi vallomás, de kikoszarása a felajánlott szív halálos ítélete!

Ez a bál utáni jelenet egy fehér leányszobában játszódott le, a hol kanári csattagott a reggeli verő fénynek és délszaki növények virultak, illatoztak, hogy a diszharmónia annál kiálltobb legyen.

A férfi szólalt meg először, — sajátságos megindulástól remegett a hangja, — és a leány, — aki mosolyogva előrenyújtott kézzel szaladt eléje, — hirtelen megállt, — míg örömtől piruló arca elhalványodott.

Köröttük bájos rendtelenségben hevert hervadt csokor, filigrán legyező, tánczrend mindmegannyi árulója tanuja egy vidám bál éjszakának.

— Ámbár orvos vagyok! kezdte a korai látogató fájdalmas hanglajtással — és késemet a „gonosz lélek“ legfájdalmasabb sebébe is szualom nélkül mé yesztem, de oly műtétél, melyet élő testen hajtok végre, — a kezem rezket és a szemem elhomályosul még akkor is, ha egy apagyilkos vonaglik műszerem alatt. Nézzen reám! — rajtam végig tombolt ma a legirgalmatlanabb gyötrelém, egy férfi feküdt előttem haldokolva, akit megváltottam volna az üdvösségem árán is de nyomorult, teh-tellen féreg arra az ember, hogy egy hivány kis ölmogyó rövid útját behegaszteni képes lenne! Maga csak egy jó tánczost veszített és legfeljebb hiányozni fog illata annak az ibolyacsokornak, amit Zoltán-tól elfogadott, — de én megvagyok fosztva fivéremtől, a kivel a lelki is iker volt! Látott már kedgyed férfit sirni? nem úgy, a mint szerelmet esdekel és léha csellóságából térden hever a nő előtt — hanem a mikor hirtelen kiálszik körötte a szeretet világa, mely eddig életutjára fényt hintett — és az égbolt bealkonyul felette örökre, noha az arcz még nem barázdás és a haja még nem szürke!... Ismeri kedgyed ezt a szent fogadalmat? szerelmet. Ha igen! akkor „talán“ megérti, hogy mitől rabolt meg fivérem halála? lelkennek minden álmát, szívemnek minden érzelmét elvitte magával. Azt hogy élünk, — nem tudtuk még, a mikor már árvákká lettünk, nem volt rajta kívül soha senkim, aki megvigasztalt volna bánatomban, aki örült volna sikereimnek! És ma, a mikor ott görnyedtem mellette, a tudomány, melyre oktattak, csak arra volt képes, hogy elszálló lelket az élet határán egy pillanatra mogállítsam; akkor ránézett megtört szemével — vádolon — az ön arczképére, mely keretben áll íróasztalán és erőtlen keze bocsánatkérőleg belesimult az enyéembe...

Hangját hirtelen elfojtotta a megindulás, szemében gyűlöletes megvetés izzott, amint végigpillantott a leány megtört alakján. Ada, kinek szöke, laza firtjei között

még ott díszlett a tegnapi estély irigyelt bálkirálynői jelvénye — egy égőpiros kamélia, — reá volt borulva a zongorára és csak halk sóhajai hallszottak. Különbösen csend volt, kinos csend, mint mikor a vesztett boldogságot temetik, a test nem érez semmi fájdalmat, csak a lélek vergődik haugtalanul abban az emberföltötti gyötrelemben, melynek nincsenek megváltó könnyei.

Egy betévedt aranyos napsugár meg nem érdemelt glóriát font a leány lehajtott feje köré, ott rezgett a kamélia rozsdás levelein, aztán ijedten újra kirebbent — a függönyrezen — és a szobára borongó homály szállt, mint ködös szomorú őszi napokon.

— A tegnap és ma között mintha egy ezredév állana! szólalt meg újra a férfi kegyeletes emlékezet hangján, — ma először jöttem egyedül, Zoltán nélkül, akit megbűvölt szívtelen kaczersága. It voltunk a közelmúlt minden átkos napján és én botor megadással vártam, hittem, hogy az ön leányos könyörútete végre is rést enged azon a bűbajos varázshálón, melyben szegény fivérem a szerelemtől ittasan vergődött. Érző szívvel játszani alacsony kedvtelés, — de szerelmet színelni még nemtelenebb.

A leány összerezzenet és megmozdult. Egy pillanatra látni lehetett vonagló ajakát, mely úgy össze volt szorítva, hogy vér serkent a fogak alatt, de mosolygó szép szemek zárva voltak; álm szallt reájuk, egy percznyi álm, mely alatt végigszenvedte az örökkévalóság összes kínjait. Egy férfit lát képzelete, aki ragyogó szemekkel esdeklí a szerelmen négyesét. Ada könnyedén nevet és megtagadja, aztán váltanak meg néhány udvarias, hideg szót — és a leány közönyösen elfordul, — párok pedig letjenek tovább, — de halk gyászinduló zenéje hallszik, mintha sirból jönne, — bódító virágillatot érez, — és lát hervadó koszorukat sűrű tömjénfüstben, — aztán lövés zaj reszked a lég-

— **A szarvasi főgymnasium** önképző „Vajdakör“-e, a Vörösmarty emlékünnepe az érdeklődő közönség befizetéséből 205 koronát vett be. Ez összegből 72 korona 60 fillér felülfizetés. Azon feltevésben, hogy nem veszik rossz néven az áldozatra mindig kész felülfizetők, mikép neveiket fel nem soroljuk s felülfizetéseiket nem részletezzük, ezuffal is kedves kötelességünknek ismerjük velük szemben hálás köszönetünket a nyilvánosság előtt ezennel kifejezni. Az elkerülhetlen kiadások levonásával tiszta bevételül maradt 165 korona 52 fillér. Ebből a Vörösmarty szoborra küldött az Önképző-kör — miután már előbb is adakozott az összes tanulósg — 40 koronát, 60 korona a tanulói dalkar felszerelésére és 65 korona 52 fillér pedig az Önképző-kör pénztára javára fordítottat. A rendezőség.

— **Halálozás.** A szarvasi tanítósgát s vele együtt a szarvasi ev. egyházat újból nagy veszteség érte. Egyik kiváló tagja Benczur István ev. tanító meghalt. Született Nagy-Ábonyban 1837. év márcz. 13-án Iskoláit Szarvason végezte, innen a pozsonyi theologiára ment, ennek elvégzése után előbb Trefort Ágostonnál majd Bolza családnál nevelősködött 1863-ban a makói ev. egyház rendes tanítójául megválasztotta. 1874-ben Szarvasra jött. Mint tanító 37 évig működött. Hosszu tanítói működése alatt kiérdemelte a szülők, az egyház és a község tiszteletét, nagyrabecsülését. Legutóbb Békésvármegye is kiüntette. Jó tanító, derék családapa volt ő. Legyen áldott emlékezte. Halála alkalmából a család és a „Szarvasi helyi tanító egyesület“ adott ki gyászjelentést.

— **Legény virtus.** Haragos farsai verték agyon f. hó 19-én Kovács Pál szarvasi 18 éves legényt. Régen üzengettek Kovács Pálnak és testvéreinek Jánosnak a Pleskó testvérek, hogy megverik őket, mert lo kell rajtuk verni azt a foltot, amit egy lakadalomban okoztak Pleskójéknak, ahonnan ugyanis kiverték Pleskókat. Az alkalom elérkezett a verésre. F. hó 19-én az Ezüst szőlőben Gyemjan András házában ült a két Kovács fiu, amidőn a két Pleskó testvér Maczalák János és Klimaj János társaságában berohantak a szobába s a mitsem sejtő Kovács fiukat megrohanták. Kovács János az első ütés után lerogyott s az ágy alá hűjt, Kovács Pál pedig az első ütés után elterült s a földön addig verte a négy legény, míg csak élet volt benne. A fejét egész összezuzták, ugy hogy rövid kilódás után meghalt. Innen a legények még egy haragosuk felkeresésére mentek. Filip Istvánt keresték, kit megtalálva, két helyen verték be a fejét. Azután mint a kik jól végezték dolgukat, haza mentek. Most várják csendesén, hogy mit ró rájuk a törvény.

— **Tanítói gyűlés.** A „Szarvasi helyi tanító egyesület“ f. hó 17-én d. e. 10 órakor tartotta rendes évi-tisztújító gyűlését tagjainak élénk érdeklődése mellett.

A gyűlés Molnár János egyesületi elnök megnyitó beszédével vette kezdetét, a ki a „Szarvasi helyi tanítói egyesület“ működését párhuzamba téve más tanítói egyesületek működésével örömmel nyilvánítja, hogy az önképző; s különösen a kartársai szeretet gyakorlását illetőleg nem maradt el ugyan másoktól, de ismerve a tagok munkaképességét azon nézetének ad kifejezést, hogy kissé nagyobb érdeklődés mellett ezen munkacsoporttal még több és nagyobb sikert és eredményt lehetne és kellene produkálnia.

Miután még arra kérte kartársait, hogy collegiális összetartást ápolják magok közt jelenti, hogy az egyesület egykori tevékeny elnöke, Moravcsik József elhalt s a közgyűlés elhatározása fölötti fájdalmát s részvétet jegyzőkönyvileg is megörökítette.

ben, — és az álmódzó Adában a lelkiismeret egy éles szívetrázó sikoltással felriad.

— **Kegyelmessen!** kegyelmessen; és arezát elöntötte a könnyözön, — minden vádoló szava gyilkos sebet ejt! nyögte aztán alig hallhatólag, mintha önmagához beszélne, — meg fog ölni!

— Nem az a szándékom! mondta a férfi hideg, elutasító kémozdulattal, mintha undorodnék az eszmétől — bár, — ha tehetném, kegyetlen bosszút állanék, de ha igaz az, hogy méltányos átok megfogand, — akkor kegyed el nem kerül, a miért egy nemesen érző szívet könnyelmű kacérságával a halálba üzött. Éljen soká! nagyon soká, — de a viszontszerellem verőfénye sose melegítse fel szíved, hadd fázze, dideregjen az egész hosszú életlen keresztül; ne legyen egyetlen emléke, a melynél gondolata vigasztalódva megpihenjen, kisérte örökre a balj története és etől a rémtől legajtatósabb imái se nyuítsanak menedéket és szeressen! szöressen olyan emesztő, vad szermedéllyel, aminő csak ilyen ördögös kegyetlen csalfa szívből gyuladhat. — és az a kiért lángolni fog, — vesse meg az ön szerelmét, — irtózzék az ön közelétől.

A férfi hirtelen megfordult és mintha mérgezett volna a lég, — kirohant a szobából.

Ada, erőltlenül néhány lépést tett utána. — Már megfogaut az átok, — sóhajtott a halk fapaszhangon, — hisz rég téged szeretlek!

Az elnök megnyitója után Paulenda János egyesületi jegyző felolvasta jelentését, a melyben az egyesület, ez évi munkálkodásának felsorolása előtt visszapillantást téve az egyesület eddigi működésére különösen kiemeli Molnár János érdemeit.

Elismeréssel adózik az ő fíradhatatlan tevékenységének és ügybuzgóságának. Önzetlen munkájának fényes bizonyítéka az, hogy az egyesületnek külön olvasóterme van az iparos iskola helységében. Ugyan ő vette meg alapját az egyesület szakkönyvtárának. A „Tanítók Háza“ javára rendezett hangverseny sikerében övé az országnak rész, a hol nemcsak, mint rendező, hanem mint szereplő is kivitte a maga részét. Ugyerületük az 6 kezdeményezésére 1000 koronás alapítványt tett a „Tanítók Házánál“ mely alapítvány első fillereit ő kéregette össze, Szarvas áldozatkész közönségénél. Emellett, ép oly lelkes közkatonaja ő az egyesületnek, mint bárki más. Tesz. munkát azért az egyesületért anyai lelkesedéssel, a melynek önállóságát egykor annyj szeretettel megvédte.

Az egyesület ez évben 3 érkezetet, 2 rendkívüli és 1 rendes közgyűlést, 1 kirándulást s a „Tanítók Háza“ javára tánczel egybekötött hangversenyt tartott. A jegyző jelentése után felolvastatt az egyesületi és az „Éötvös alap“ helyi gyűjtő bizottság pénztárának átvizsgálására kiküldött számvizsgálók jelentése, mely szerint az egyesület pénztárának évi bevétele 215 kor. 46 fillér, kiadása 200 kor. 23 fillér pénzmaradványa 15 kor. 23 fillér, követelése 95 kor. vagyona 110 kor. 23 fillér. Az „Éötvös alap“ helyi pénztárának évi bevétele 476 kor. 98 fillér, kiadása 400 kor. pénzmaradványa 76 kor. 98 fillér, követelése 165 kor. vagyona 241 kor. 68 fillér. Az egyesület ez évben „Tanítók Házára“ 400 koronát „Éötvös alap“-ra 93 koronát „Tanítók Árvaházára“ 10 kor. tanügyi lapokra 40 kor. és könyvekre 50 koronát fordított. A számvizsgálók indítványára Glück Zsigmond és Ridegh János pénztárosok a felelősség terhe alól fölmentettek.

Ezután az elnök az összes tisztviselők nevében megköszönte a bennük helyezett bizalmat s ugy a maga mint tisztársai nevében lemond.

A jegyző jelentése után következett a tisztségát Elnök lett Molnár János, alelnök: Laukó Mátya, pénztáros: Brózik Lajos, könyvtáros: Benczur Mihály jegyző: Paulenda János. Választmányi tagok: Csernák János, Bodnár Endre, Ridegh János, póttag: Bodnár József.

Ezzel a gyűlés véget ért s a legközelebbi értekezletre előadókul Benczur Mihály és Varga János ajánlottak.

— **Magyar cognac Japánban.** A fumei Pfan-czeget, mely Quarnio brandyjével nagy híretté szert, kellemes meglepetés érte e napokban. A japáni hadügyminiszteriumtól megrendelés érkezett hozzá, hogy a legelső hajóval ár ezer üveg cognac t és brandyt küldjön Takuba, hol a japáni hadügyminiszterium egy meg bizottja fogja átvenni a Kinában levő japán csapatok számára. E megrendeléshez a czég úgy jutott hogy a nyár folyamán, ő felsége születésnapja alkalmából 5000 üveg cognacot ajándékozott a Kinában levő tengerészkatonaik számára, s ezt a cognacot a szövetséges japán csapatok tisztjei megköstölték, s kitűnően találván, megrendelésre ajánlották hadügyi kormányuknak. Reméljük, hogy a magyar cognac-ipar e sikere buzdítólag fog hatni gyárosainkra is.

— **Hajózás** A Duna-Tisza csatorna létesítése és a Körös folyók hajózhatóvá tétele ügyében hozza intézett felhátra a kereskedelemügyi m. kir. minister értesítette a vármegye közönségét, hogy méltányolva azon nagyfontosságú országos érdekeket, melyek a Tiszát a Dunával összekötő Csongrád-budapesti hajózható csatorna létesítéséhez, nem különben a Körös folyók hajózhatóvá tételéhez fűződnek, már a vármegye közönsége részéről az ügyben megindított mozgalmat megelőzőleg intézkedett az iránt, hogy a kérdéses csatornára vonatkozólag megfelelő tervet készítsenek, melyek alapján a csatorna létesítésére nézve a további lépések annak idején biztos alapon legyenek megtehetőek. A Körös folyók hajózhatóvá tételét illetőleg tudatja a kereskedelemügyi minister, hogy a Duna-Tiszai csatorna kérdéssel összefüggően ügyet maga is rendkívül fontosnak tartván, lelkéért a földmívelésügyi ministert, hogy a Körös folyók hajózhatóvá tételéhez fűződő nagyfontosságú közgazdasági érdekekre való tekintettel a tervezett munkálatokat lehetőleg mielőbb végrehajtsa.

— **Megbízás** A földmívelésügyi m. kir. minister a debreczeni kerület állategészségügyi felügyelői teendőinek ellátásával Szappinyi Ödön m. kir. főállatorvos bízta meg. Béké vármegye a debreczeni kerülethez tartozik. Békésvármegye törvényhatósági állatorvosává Gecksch Miksa, gyulai járási és Gyula városi állatorvossá Petyovan Endre, csabai járási orvosá Sall Gyula a szeghalmi járába Erkel Ferencz, a szarvasi járásba Horváth Gyula, a bekési járásba V. Tóth Antal, orosházi járásba Kunos József, a gyomai járásba Kardos Ármu neveztetett ki m. k. járási állatorvosul, a bszent-andrási állatorvos Pártos Sámuel pedig Temes-Rékásra lett kinevezve.

— **Naptárt,** gyönyörű kivitelűt, bő tartalommal kap minden előfizető kivétel nélkül díjtalanul, a ki a „Magyar Nemzet“ póttikai napilapra, ha csak egy hó-

napra is előfizet. A „Magyar Nemzet“ a legolcsóbb fő városi napilap. Megjelen naponta 24-32 oldalon. Ad hetenként tanügyi, mezőgazdasági és társadalmi külön mellékletet. Az Országos Magyar Gazdaegyesület külön levélben ajánlja tagjainak figyelmébe ezt a napilapot. A „Magyar Nemzet“ főszerkesztője Jókai Mór és Beksics Gusztáv, felelős szerkesztője Adorján Sándor. Előfizetési ára 1 hóra 2 kor. Mutatványszámot küld a kiadóhivatal kívánatra 6 napig. Czim: „Magyar Nemzet“ kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi ut 54. sz.

— **Kérjen** ön mutatványszámot a „Háztartás“ című lapból, mely Kürthy Emilné szerkesztésében és az Athenaeum kiadásában havonként 3-szor jelenik meg és meg fog róla győződni, hogy a háztartásban ez a lap szinte nélkülözhetetlen. Előfizetési ára 1/4 evre 3 korona. Megrendelő czim: „Háztartás“ kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi-ut 54.

— **Wohl Janka** különben szerkesztett és havonként négyszer megjelenő divatlapja a „Magyar Bazár“, előfizetőinek ez igen gyönyörűen színezett divatképek és divatcikkelen, bő illusztrált szépirodalmi mellékleten kívül, még rendkívüli könyvkedvezményeket is nyújt. Mutatványszámot kívánatra küld a kiadóhivatal. A „Magyar Bazár“ előfizetési ára egy negyedévre 4 korona. Megrendelő czim: Magyar Bazár kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut 54.

— **Szülők figyelmébe.** Forgó bácsi „KisLapja“ mely hetenként bőven megrakodva mesékkel, versikékkel mulattatja és szórakoztatja az egész hazában az apróságokat, egyuttal kitűnő segítő a nevelésben, Minden szülőnek módjában van ezt a kitűnő gyermeklapot megrendelni, mert előfizetési ára 1/4 evre csak 2 korona. Megrendelő czim: „Kis Lap“ kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi-ut 54. sz.

— **Nagy Károly koronája.** Ez a korona most a bécsi Schatzkammerben van! egy kis üveges szekrényben, négy alabárdos katona őri. Valaha fel Európa fölött ragyogott, Nagy Károlynak fején pihent beárnyékozta a világot, mint a mandane kebléből álmában nőtt fa. Egy kard tartozott hozzá, mely tövestől csapja ki a városokat, irtotta a népeket a földszínről. S egy kormánypálca tartozott hozzá, melylyel sok nemzetet birt vala béken e koronának hatalmasura Árnyékba borította a félvilágot, éjjelét-nappalát gondaldal busította a viselőjének, Azóta hamvva lett hatalmas király, porai szállanak a napfényes levegőben. Koronája most is meg van; emléke a világtörténetnek, díszje egy császári muzeumnak; megbámuit ékszere szájatátok seregének. Igy mulik a világ. Világhódító Nagy Sándor ma tudós szobák csendjében haldoklik. Caesar a szinpad hőse lett, Napoleon szállóga. Nagy Károly koronája — muzeumi látványosság. Ennek a fényes koronának, mely egyszer beragyogta Európát, melynek gyöngyei sugároztak a hét halom körében, szép bí, színes mását közli a Nagy Képes Világtörténet most megjelen. 83. füzet. A munka 12 kötetben teljes. 1—1 félbörkötésű kötet ára 16 korona, kapható 3 koronás havi részletekre is. Egy füzet ára 60 fillér.

— **Vörösmarty Mihály** születésének százados évfordulóját nagy kegyelettel üli meg a nemzet, Sokban olyan ez az ünnep, mint egy nagy temetés. Mintha Vörösmarty végtisztelességétélére még egyszer felvonulnának párduczos Árpád és a futó Zalán, Cserhalom hőse s a két szomszédvár gyűlölködő népe, Megjelenének fenséges jámbusaik köntösében a Hunyadiak és Mátyás király, s eljönne a szende, szép Ilonka, hogy egy könyvet ejtsen a költő sirhanljára. És nyomába Zolna, Enikő, s a többi fátalos, lengeteg szűzek. A magyar költészet sokkal, nagyon sokkal tartozik Vörösmarty-nak, többel, mintsem hogy ez ünnepeikkel lerő hatná tartozását. Hatása kitörölhetetlen nyelvünk fejlődéséből, a késő korok munkái is, — bár talán csak kevesen ogják tudni — az ő vállain állanak, de költői munkál elavultak, Vörösmartyt iskolai classicussá tették a „tanfériak“, s munkáit ma már alig olvassa a nagy közönség. A lionszerzés nagy eposza mostan még egyszer kézzől-kézre jár, egy időre fileleveníül a bujdosó Zalán s a déli Hajna. Ezek az alakok a történet lapjairól szálltak ki a költészetligetébe s lassanként visszszálltak az irodalomtörténet lapjai közé. Ezeknek az alakoknak történeti valóságát rajzolja meg Borovszky Samu, a jeles író, a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 84. füzetében. A munka 11 kötetben teljes. 1—1 félbörkötésű kötet ára 16 korona, kapható 3 koronás havi részletekre is. Egy füzet ára 60 fillér.

— **Versenyen kívül** áll a Pesti Hirlap, mely most már 23-ik évébe lép, nem egy tekintetben. Elismerően legelső uróink tartoznak munkatársai közé; kétségbenvonhatlanul legnagyobb terjedelme, legbővebb tartalma van; legtöbb külön kedvezményt nyújt előfizetőinek s vannak más lapokban meg nem található

rovatai is. Az új esztendőre regényt jelent be Jókai Móról (mely már karácsonykor kezdődik), Werner Gyulától, Abonyi Árpádtól; hosszabb elbeszélést Mikszáth Kálmántól, Gárdonyi Gézától. Rendes tárczairól a lapnak: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Gárdonyi Géza, Murai Károly, Kenedi Géza (Quintus) Ambrus Zoltán, Kóbor Tamás, Bede Jób, Kézdi-Kovács László, Tömörkény István, Homok, stb. A Pesti Hírlap hírneves Esfi leveleit Tóth Béla, krónikás heti verseit Kozma Andor, a Szerkesztői üzeneteket (napi rovat) Kenedi Géza írja; a sakkrovatot Maróczy Géza, a világhírű magyar sakkmeister vezeti. S a kitűnő tartalomhoz járulnak a külön kedvezmények. Az előfizető minden hónapra kap egy kis jegyzéknaplót (nap-tárrészlet és följegyzésre való űrlapokkal); karácsonyra ajándékkul kapja a Pesti Hírlap nagy képes naptárát mely már az idén is megjelent gazdag tartalommal, díszes kiállításban; végül Jélaron rendelheti meg a Györy Ilona által kitűnően szerkesztett Párisi divat c. heti divatlapot. Bátran emondhatja hát magáról hazánk e legterjedtebb lapja, hogy versenyen kívül áll. Megrendelhető a kiadóhivatalnál (Budapest, V. Váci-körút 78. sz.) egy lóra 2 kor. 40 fillér, 2 óra 4 kor. 80 fill., 3 óra vagyis negyedévre 7 korona előfizetési áron; a Párisi Divattal együtt negyedévre 9 kor.

— **Párisi Divat.** Most lép a VII-ik évfolyamba a Párisi Divat, mely a legrövidebb idő alatt is nélkülözhetlenül válik mindazon hölgyeknek, kik tartanak valamit arra, hogy igazán az elegáns, választékos párisi izlés szerint öltözködjének s ne a berlini, bécsi izléssel meghamisított képek nyomán. A „Párisi Divat” a legnagyobb párisi műtermek mintaruháit fényképfelvételek nyomán közli, utasítást adva czikkjei, szabás-mintái által a legnehezebb ruhadarabok olyan kiszabására és összeállítására nézve is, hogy az olyan legyen otthon készíthető is, mint egy párisi modell. A divat-újtonságok rögtön megismertetése s a szerkesztőség közbenjárása a legjobb és legolcsóbb bevásárlásra segíti rá a hölgyeket, úgy a ruha neműek, mint kézimunkák s más egyebek nézve. A lap czikkjei a divat, a kezimunka, társasélet, konyha, illem, szépségápolás, háztartás, lakásberendezés, vendégfogadás dolgaiban adnak praktikus tanácsokat; az egyre nagyobb mérvet öltő szerkesztői levelezés színén az olvasók érdekeit szolgálja. Regény-melléklete, — mely alakjával fogva díszes, nagy kötetbe köthető — a legkiválóbb francia regényírók műveit adja. A regényiven kívül szabásív és havonként színes divatkép is van a laphoz mellékelve. A „Párisi Divat” az egyedüli magyar divatlap, mely hetenként jelenik meg. A „Párisi Divat” előfizetési ára egy évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. A „Pesti Hírlappal” együtt egy évre 36 kor., félévre 18 kor., negyedévre 9 kor. Mutatvány-számot kívánatra küld a kiadóhivatalnál (Budapest, V. Váci-körút 78.)

Vörösmarty ünnepély.

Valóban remek látvány tártul elénk a mult héten a főgymn. dísztermében. Ott láttuk Szarvas intelligenciáját ott láttuk lelkesedni közösen, félre téve minden párt és vallás különbséget. Igen, ott voltak és annyian, hogy a díszterem nem volt képes befogadni a jövő nagy sokaságát, úgy hogy sokaknak kellett állva végig hallgatni az estélyt. De térjünk minél előbb a tárgyra. Bocsnánót kérek, ha nem leszek mindenütt tárgyilagos, ha nem világítok meg mindent a maga színében, de nem is tehetem, mert elvagyok fogulva. Az a lelkesedés mi meg volt a közönségben, bennem is meg volt és meg van. Az estély a „Szózat” tal kezdődött. Ennek a hatását és előadását nem bírálhatom hisz nincs ember, kinek szíve ne lett volna meghatva:

„Hazádnak rendületlenül”. Ezután Benka Gyula igazgató, a kör elnöke tartotta valóban remek megnyitóját. A szarvasi közönség ismeri Benka Gyula szónoki tehetségét, nem kell azt külön dicsérni, elég legyen annyi, hogy ez a beszéde, melyben Vörösmartyt méltaita, hasonló volt a többi beszédjeihez. Benka Gyula hangos éljenzése után Vangyel Szilárd VIII. szavalt, átértette a költeményt és érzelmeit igen ügyesen fejezte ki. Következett egy nem Vörösmarty darab, egy Nászinduló, melyet Zvarinyi János és Gr. Bolza Alfonz adtak elő. A közönség mind végig nagy figyelemmel hallgatta és annyira tetszett neki, hogy meg is újrazta. Vörösmarty „Maróth Bán”-jából egy dialógot adtak elő Dérczy Imre és Pollák Gyula VII. Látszik, hogy mindketten igen ügyes előadók, legalább ez tünik ki mostani szereplésükből.

Igen nagy sikert arattak ezután Zvarinyi János, Plaeskó Lajos VI. és Mandl György VII. a kik magyar nótákat adtak elő a közönség nagy tetszésére. A következő szám Vörösmarty „Szép Ilonka”-a volt. Jobb lett volna, ha ezt egy hölgy szavalta volna el. Nagyobb lett volna a hatás. Hallották egy pár évvel ezelőtt ezt a melodramát hölgy által creálni és akkor az sokkal nagyobb hatást ért el. Belopotoczy hangja nem megfelelő. Nem volt helyes a választás. Horváth Dezső VII. igen ügyesen kísérté.

Ábrányi Emil „Hazádnak rendületlenül”-jét szavalta Salgó Zoltán VIII. Látszik, hogy átértette a költeményt ki is fejezte azt, mit érzett, csak a kiejtése ellen lehetne kifogást emelni. Pedig erről tehetne. Most következett az estély fénye a „Büvös vadász nyitánya” mit négyen adtak elő Dr. Schiff Izidor hegedűn, Dr. Salacz Aladár

gordonkán, Saskó Sámuel hegedűn és Levius Ernő zongorán. Ez volt a program második darabja (a mely a tisztán ifjúsági estélyt művészi nívóra emelte. Végre a „Petike”-t szavalta Kádár Sándor VII. A közönségnek legjobban tetszett az ő szavolata, mit kifejezett azzal, hogy szünni nem akaró tapssal hívta szerzőt a lámpák (akarom mondani a gyertyák) elé. Az estélyt zárták be a dalkar által „zengett” dalok.

Az estélynek igen szép anyagi haszna is lett, mit mutat az a körülmény, hogy szép összeget küldtek a Vörösmarty szoborra. Mi a magunk részéről is köszönetet mondunk a „Vajda Kör”-nek hogy egy élvezetes estét szerzett a közönségnek és hogy Vörösmarty emléket nem hagyta elveszni.

A hangulat élénkségét mutatja az a körülmény, hogy a közönség egy része a „Kaszinó”-ba ment és ott reggelig mulatott. **Egő.**

C S A R N O K.

Nefelejts.

Hölgyeim, Uraim: Figyeljenek csak egy kicsit, úgy gondolom figyelmük nem vész kárba. Egy igen érdekes eset történt meg velem minap, mikor meleg szobámban gondolkodtam, hogy mivel is üsse el ezt az átkozottul unalmas időt. Épen az újság olvasásához akartam fogni, midőn hangos kopogtatást hallok. A „szabad” kiáltásomra belép egy igen elegáns kinézésű uri ember, magát Ihlaniczay Kálmán-nak mutatta be, és minden bevezetés nélkül kezemből nyom egy papiros csomót evvel a szavakkal: Ennek a tárczának a „Szarvas és Vidéke”-ben meg kell jelenni, mert . . . és evvel a faképnél hagyott. Mikor a bámulatomból magamhoz tértem, elkezdtem olvasgatni a nálam hagyott tárczát. Kis idő múlva azt vettem észre, hogy a tárcának végére értem, anélkül, hogy csak egyet is ásitottam volna pedig ugyancsak álmos voltam. Ez buzdított arra engem, hogy befolyással kijáram a Tek. Szerkesztő urnál, hogy megjelenhessék az alább közölt tárcza a „Szarvas és Vidéke”-ben.

Emlékszem jól a sz. . . főgymnasium VIII. osztályába jártam, mikor D. táncztanító Sz.-jött és kihirdette minden osztályban, hogy a táncztanítást megkezdi. Én ugyan, mivel már többször jártam táncziskolába, nem iratkoztam be, de azért előre számítottam, hogy a régi szokás szerint, midőn már zene lesz, el látogatok a táncziskolába, talán tánczolok is. A hetek multak és társaimtól megtudtam, hogy a táncziskolában már zene is van. Egy szombati napon, mikor leginkább ráértem. Kaptam magam s én is elmentem. És itt kezdődik életemben a változás . . . Ugyanis megláttam egy szép . . . nagyon szép leányt. Hogy milyen volt a haja, ruhája, stb. Az bizony elkerülte már figyelmemet csak ábrándos, szép szemei és rózsás ajkai izgáltak meg és elvették bizony jó időre még — eszemet is. E naptól fogva nem találtam helyemet, gondolataim mindig visszaszállottak rá, bármihez fogtam, képe mindig előtttem lebegett. Megakartam neki mondani, hogy szeretem nagyon szeretem, de hogyan is lehetne ez? Ha tánczoltam is vele, sokat nem beszélhettem, mert az argus szemű D. táncztanító mindjárt észrevette és mindketőnket figyelmeztetett a hallgatásra.

Szóval nagy zavarban voltam.

Zavaromból „Ő” maga segített ki. El is felejtettem mondani a nevét. Ilonkának hívták. Megkérdezte ugyanis hogy elmegyek-e a próba bálra?

„Hogy ne, minden esetre, mikor Nagysád is ott lesz” feleltem, egyszersmind megkérdeztem, hogy szabad-e remélnem, hogy a második négyest velem tánczolja „Ő” igent mondott és én olyan boldog, végtelen boldog voltam. Előre is elgondoltam, hogy milyen kellemesen fognak majd eltelni az órák Ilonka társaságában. Ez volt megismerkedésünk. A próbabál napja is elérkezett. Nem részletezem ezt, elég legyen azt mondanom, hogy majd mindég velem tánczoltam és olyan sokat elbeszélgettünk a multról meg a — jövőről. Reggel mikor el kellett válnunk, oly szomorú voltam, hogy képes lettem volna a sirásra, ha rózsás arczáról le nem olvas tam volna, azt, mit oly sokszor mondtunk el egymásnak hogy „nefelejts” . . .

A tánczpróbabál mély nyomokat hagyott bennem. Sokáig a fülemben csengett P. cigány fülbemászó nótája mely mellett oly kitűnően mulattunk. De a hegedűszóná s sokkal erősebben visszacsengtek fülemben az „Ő” szavai: „Nefelejts.”

Az évek multak, az idő reptűl. Azóta öt év reptűl el, anélkül, hogy a sors csak egyszer is hozott volna Sz-ra, anélkül, hogy csak egyszer is találkozhattam volna „Ő” velem. Belőlem ember lett. A bölcsészetet végezvén, a tanári vizsgát is letettem. Mikor kezeimhez kaptam a tanári oklevelet, megdobbant a szívem, mert

elérkezettnek láttam az időt arra, hogy a mit ígértem Ilonkának, abban a „Nefelejts”-ben, azt teljesíthessem. Boldog voltam, midőn láttam hogy fáradozásaimnak jutalmául megkaptam oklevelem. De éreztem, hogy ahhoz hogy tökéletes boldog legyek, szükséges, hogy ígéretem beváltsam, hogy felkeressem „Ő”-t is és megkérdezzem, hogy „Ő” is olyan hű volt-e, mint a milyen én voltam. És ha fogadalmunkat, mit oly rég tettünk azon az emlékezőtes próba-bálon, megtartottuk mindketten, akkor tegyük egymást boldoggá és könnyítsük meg egymás bajait.

* * *

Utaztam Sz. felé. Nem tudom leírni, hogy milyen érzelmek vettek rajtam erőt, midőn a rég nem látott sz. . . . i hegyes torony feltűnt szemem előtt. A rég elmúlt időnek kellemes, kellemetlen emlékei mind felújultak bennem. Lelki szemem előtt mind felléptek az öt évvel ezelőtt történtek képei. És ezek annyira elfoglalták lelkemet, hogy midőn beérkezett a vonat az állomásra és megállt, nem vettem észre. S csak a kalauz felszólítására ugrottam ki és gyorsan egy kocsiba ültem, hogy megérkezem egy a Sz.-tól nem messze fekvő faluba. Ez a falu Sz.-tól kocsin egy fél órára van, de nekem ez az ut végtelennek tünt fel, míg az élég gyors fiakker megállott egy régi ismerős ház előtt. Mondanom sem kell, hogy egész uton azon töprenkedtem, hogy mint fogom Ilonkát megtalálni? Meg tzipült-e? Hü marad-e? Nem hagyott-e el engem más kedvéért? Végre kiszálltam a kocsiból. Szívzorongva nyitottam ki az utcái ajtót és mikor az ajtót kinyitottam . . . ott láttam egy bájos, szeude . . . leányt, nem is leányt, hanem tündért, kiből alig tudtam felismerni az én egykori „Ő”-met.

Bámulatomban jó darabig szóltan voltam, míg végre talán öntudatlanul is ilyes felét mondtam:

„Kedves Ilonkám — — — — — kimondhatatlanul — — — — — szeretlek.

Ilonka egy cseppet sem volt meglepődve, a hajába tűzött nefelejts tanuskodott, hogy ő nem felejtett el, és semmire sem gondolva várakozásunkat. Így karonfogva mentünk a mamához, kinek elmondtuk, hogy mi mily végtelen nagyon szeretjük egymást.

* * *

Az idő fordult. Évek multak el ismét. Én letelepedtem egy alföldi városkában, és feleségemmel, Ilonkával, töltjük holdogon napjainkat. Sokat elbeszélgettünk esténként és nem felejtjük el soha az első „Nefelejts”-et

Aszódy Emil.

Megcsalt az — édes!

Az elnök: Tehát nem akar kibékülni? . . .

A fölperes: Nem.

Az elnök: És ön, asszonyom! Hajlandó visszatérni férje házához?

Az alperes: Igen! Hiszen imádom férjemet!

A fölperes: Egy szót se, mert tüstént megpukkadok! Még azt mondja, hogy imád! Ne higyenek neki, tekintetes törvényszéki urak. Hazudik, a mikor olyan szemérmesen lesüti a szemeit, hazudik, amikor sóhajt, amikor beszél és még akkor is hazudik, amikor hallgat! . . .

Az elnök: No, no, csak ne ragadtassa el magát! Hát aztán mi teszi önt olyan kérelhetetlenné?

A fölperes: Mi? . . . Hát nem tetszik látni a szarvait? Megcsalt az édes! Házasságtörést követett el és már most kérem a bíróságot, hogy a válóper befejeztével tegye át az iratokat a büntető törvényszékhez. Azt akarom, hogy becsukják!

Ap alperes: Náczi! Édes Náczi!

A fölperes: Hallgass, vipera! . . . Ugy történt a dolog, kérem, hogy üzleti ügyeimben Kisvárdára utaztam. Hazajövet — esti 11 órakor — egyenesen lakásomba mentem Félórai csöngetés után nagy nehezen bejutottam az előszobába. Téli kabátomat a fogastra akasztván, a hálószobába siettem . . . Feleségem ott fekűd az ágyban és rettentően nyögécselt. Arca tüzes volt, szemei lázban égtek s csak úgy kapkodott a levegő után.

— Mi az, mi történt?

— Jaj, Náczi, meghalok! . . . Levegőt! . . . Levegőt! . . .

Halálra ijedtem. Kirohantam az előszobába, beleugrottam a téli kabátba és futottam az orvoshoz. Már otthon volt; épen akkor jött haza a kaszinóból.

— Doktor ur! Az istenre kérem, jöjjön azonnal

— Hová?

— A feleségemhez.

— Mi baja?

— Halálán van. Fuldoklik! Negyvenegy foku láz? Ej, ej szegény asszony! De nini! . . . Miféle köpeny van magán?

Végig néztem magamon.

Hát tekintetes királyi törvényszék, nagyságos elnök ur! Tetszik tudni, miféle köpeny volt rajtam?

Egy tisztí köpeny! . . .

Hogyan jutottam én ebbe a tisztí köpenybe? A dolog nagyon egyszerű. A nagy sietségben egy idegen kabátba bujtam bele. De vajjon hogy került ez az idegen kabát az én előszobámba éjjeli 12 órakor? Egy tisztí köpeny! Hm, tüstént átláttam a szitán.

— Tehát — ha úgy tetszik, — szólj hozzám a doktor, mehetünk.

— Hová?

— A feleségemhez.

— Vagy úgy? Meggondoltam a dolgot, doktor ur. Majd csak egyedül megyek haza. Tetszik tudni: ez a tisztí köpeny . . .

— Értem, értem. Volt ön katoná?

— Soha.

— Talán valamelyik rokona, vagy közeli ismerőse?

— Az sem. Akkor hát legjobban is teszi, ha egyedül megy haza. Ugy sem rendelhetnék egyebet, mint három fokú hidegvizbe áztatott kötelet.

— Köszönöm, doktor ur! Aláztszolgája!

És haza mentem. Óvatosan nyitottam be a lakásba mert hát — tetszik tudni — nem akartam annak a köpenynek a tulajdonosával találkozni. Hátha valami rabíus ember! . . .

— Fáni! — mondok, — elment már a hadnagy ur? Semmi válasz.

— Kié ez a tisztí köpeny, Fáni?

Semmi válasz. Pedig csak színelte az alvást.

— Jól van. Holnap reggel expressz ajánlva haza küldelek az apádhoz.

És elrohantam hazulról.

Ime a tényállás. Beláthatják a tekintetes törvényszéki úrak, hogy ilyen körülmények közt nem tághatnak. És még azt mondja, hogy imád! . . .

Az elnök: Fölperes ragaszkodik keresetéhez. A békéltetési tárgyalás nem vezetvén eredményre, eltávoznak.

A fölperes: A büntető törvényszék előtt még találkozunk.

Gutius.

Időjárási jelentés 1900. decz. 22-ig.

Nap	Csapadék 24. ó. alatt m. m.	Hőmérséklet C. fokban				Jegyzet Az eső kezdete és vége
		7 ó. reg.	2 ó. d.	9 ó. este	kö- zép	
15	köd	1.0	1.6	1.6	1.4	d. e. és éjjel köp
16	köd	1.5	4.6	3.6	3.2	d. e. köd
17		2.5	7.0	1.2	3.6	
18	dér	1.8	6.2	0.2	1.5	
19	zuzmára köd	3.9	1.0	0.8	1.9	egész nap köd
20	1.0 köd	1.0	0.2	1.2	0.8	d. e. köd, ködből 1.0 mm. csapadék
21		2.3	1.2	1.5	1.7	

Szarvas 1900. decz. 22

Plenczner Lajos

NYILTÉR. *)

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel kijelentem, hogy a Szarvasi Lapok f. évi 43-ik számában megjelent nyilttéri közleményt erős felindulásomban irtam meg és tettem közzé, azzal S. E. urat sérteni nem akartam s nem is szándékoztam, amennyiben mégis sértést foglalna magában azt sajnálom s ezennel visszavonom.

Szarvas, 1900. december 14.

Schönfeld Mihály s. k.

Elöttünk:

Goldberger Ignác s. k.

Fried Jenő s. k.

*) E rovatban közlöttékért nem felelős a szerk.

Felelős a szerkesztésért Sámuel A. a kiadó.

HALLÓ!

Hova sietsz barátom?

Me gyek **FARKAS SOMA** fűszer-, játékaru és vaskereskedésébe. (Sinkovics:féle ház sarok üzlet.)

És mit csinálsz ott?

Hallottam hogy nevezett kereskedő, egy egész játékaru üzletet olcsón megvásárolt és nála a legszebb portékákat nevetséges árban lehet kapni.

Vajon mit lehet ott kapni?

Gondold csak **6-8 darab szép játéktárgyat 10 krért.**

és ugyanott

a legfinomabb **csukor kávét, Rizskását** és minden más **fűszer cikket, teát, rumot kisüsti törköly és szilvórium, Arad hegyaljai fehér asztali bort.**

Még a liszt is aradi, Neumann testvérek műalmából való és **mindent a legolcsóbb napi árakban adja el.**

Hohó akkor várj, én is veled megyek, mert karácsonyra sok mindent szeretnék kevés pénzért bevásárolni.

Igazis az, hiszen még gyönyörű karácsonyfák és reá való **legszebb díszítések is vannak.**

Értesítés.

Van szerencsém közölni, hogy a **karácsonyi és ujévi ünnepekre** kedves **meglepetések** eszközzésére igen alkalmasak s nálam kaphatók:

— a legjobb minőségű —

Csukor

Kávé: Ceilon, Mocca, Aranyjáva és Gyöngy.

Déli gyümölcsök: vegyes cand. gyümölcs, malaga szőlő, berber datolya, fehér smirna füge, mandarin és messinai narancs.

Csokoládé és csukorkák: Salon vegyes, fondont' töltött selyem, pralinae és gyümölcs csukorkák

Tea, ideí zamatos: Caraván, Mandarin, Peccó, Jonchong és Családi keverék.

Tea sütemények: Devert, Patius, Osvegó, Albert stb.

Rum, Szilvórium, Borovicska és Cognac.

Liquerök: Állasch, Vanília, Császárkörte, Aniszt, Cacaó, Caffé, Benedictiner, Maraschuró di zára, Schareuse, Altvater, Kömény továbbá Jarzebinka és Kon cu sovka.

Különösen az ünnepekre friss kassai sonka felvágottak.

Sajtók: Ementhali, Groi, Roquefort, Imperial, Satrachinó di Milanó.

Liptói túró.

Halak: Tonhal, Rákok, Bihari pont; (ajóka gyűrűske) Sardiniák, Rohl hering, Marinizott hering, Korona Sardinia.

Fehér és vörös borok.

Ásvány vizek.

Boszniai szilva és mindennemű fűszerek.

Midőn ezen közlésem szives áttekintését, megköszönöm — kérem nagyra becsült megrendelését és maradtam kiváló tisztelettel

Pócsy Mihály özvegye

fűszer és csemege üzlete

SZARVASON.

(Arpád szálloda épület.)

Minden vasárnap este 6—9. csemege-árúk kiszolgáltatnak.

A MAGYAR SZÓ

az egyetlen, minden részben független, szókimondó fővárosi napilap,

Szerkeszti: Dr. PÁLYI EDE.

Vezércikkei a legjelesebbek. Egyéb cikkei a politika és társadalmi élet napi jelenségeivel foglalkoznak. Hírvivata a legjobb és legtökéletesebb. Külföldi rovata a nagyvilág eseményeivel számol be. Tárcaí és regényei a legjobb írók művei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapesten, IV. Sárkány-utca 3. szám.

Előfizetési ára: negyedévre 7 k. egy hóra 2 k 40 f

Mutatványszámot egy hétig küldünk.

Ujdonság.

Karácsonyi és ujévi ajándékok, legszebb ajándék: nagytáji platin fényképek, egész életnagyságig, olcsó áráért. A megrendeltek két nap alatt készen vannak, bármely kis fénykép után is.

R. Rozgonyi István
fényképezési műtermében Szarvason.

A legszebb karácsonyi ajándékok u. m. Díszes és képes könyvek, albumok, emlékkönyvek, finom levélpapírok díszes dobozokban és naponként a legnagyobb választékban érkeznek képes levelezőlapok. Kaphatók

Sámuel Adolf
könyvkereskedésében Szarvason.

Karácsonyi ajándékok Sichte Tivadarnál.

Dr. Kriegl József
valódi angol

Bőrkenőcs és borax szappana,

Before.

After.

amely ment minden ártalmas vegyanyagtól s a legjobb biztosabb gyógyszer mindennemű bőrtisztalanság és betegség ellen.

Egy tégely kenőcs egy borax szappannal együtt
3 korona 30 fillér

Főraktár: Chief Office 48, Bixton-Road London S. W.
A megkeresések Pregradába (Rohitsch mellett)

Apothéket A. Thierry's Balzsam-Fabrik
címre intézendők.

Viszontelárusítóknak nagy kedvezmény.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A Békés-Szent-Andrási takarékpénztár r. t. szarvasi telephelyén „Központ” a kir. közjegyző ur jelenlétében elárvereztetnek 1900 december 27 d. u. 2 órakor a kinem váltott zálogtárgyak u. m. arany, ezüst neműek és értékpapírok készpénz fizetés ellenében.

Az igazgatóság.

HAZAI IPAR!

Wein Karoly és Társai

szövőgyár Késmárk

elismert hirneves

SZEPESSÉGI VÁSZN

és

DAMASZT ÁRU

minden nagyobb üzletben kaphatók.

Gyáraiból származó minden darab áru

ezen védjegyelvővel van ellátva.

3-10

HAZAI IPAR!

Nélkülözhetlen és felülmulhatlan Hatásban csálhatatlan
Világcikk, szétküldés minden országba.
Chief Office 48. Brixton-Road. London S. W.

Legmegbízhatóbb, jó és az egész világon dicsért és keresett háziszser az

A. Thierry-féle balzsam

Ez a balzsam felülmulhatlan hatású mell, tüdő, máj, gyomor és minden belső betegségnél. Különbözőleg a leghatásosabb

csodaszser

Valódi csak az összes kulturállamokban védjegyzett, apáca védjeggyel és ólomzár n benyomott czéggel: **Egyedül valódi.** Évi szükséglet 6 millió üvegecske, mi kimutatható. Póstan bérmentve 12 kis és 6 dupla üvegecske **4 korona.** Egy próba üveg prospectussal és raktárjegyzékkel a föld minden államából **1 korona 20 fillér.** Szétküldés csak az összeg előleges beküldése mellett.

A. Thierry-féle Ceniſolia-kenőcs

CSODA-KENŐCS-nek is hívják) utólráhetlen hatású és gyógyerejű! Legtöbbször feleslegessé teszi a műtétet. Ezzel a kenőccsel egy 14 éves gyógyíthatatlannal tartott csontszu tökéletesen kigyógyított, legújában meg egy 22 éves súlyos rákszerű betegség. Antiszeptikus hatású, gyorsan enyhülést s teljes gyógyulást eredményez gyulladásuknál és bármily sebeknél. Gyorsan hat, szétoszlat és bizton eltávolít még oly mélyen behatolt idegen anyagokat is. Egy tégely franco **1 korona 80 fillér.** csak az összeg előleges beküldésénél. Nagyobb mennyiségnél olcsóbb. Kimutatható évi szükséglet 100 ezer tégely. Mindkél szerről a világ minden részéből küldött elismerő levelek egész archívot képez és bárki megtekintheti. Kerüljük az utanzatokat s figyeljük meg a tégelybe beégetett czéget THIERRY A. gyógyszer-tára VEDANGYALHOZ. Hol terakat nem volna, ne engedjük magukat rábeszélmi más hamisítvány vagy állítólagos hatású szer vásárlására, hanem rendeljük egyenesen és czimezzük

THIERRY A. gyógyszerész-gyára Pregradán. Rohits-fürdő mellett.

(Az osztrák cs. és kir. államhivatalnokok szövetezete szállítója.)

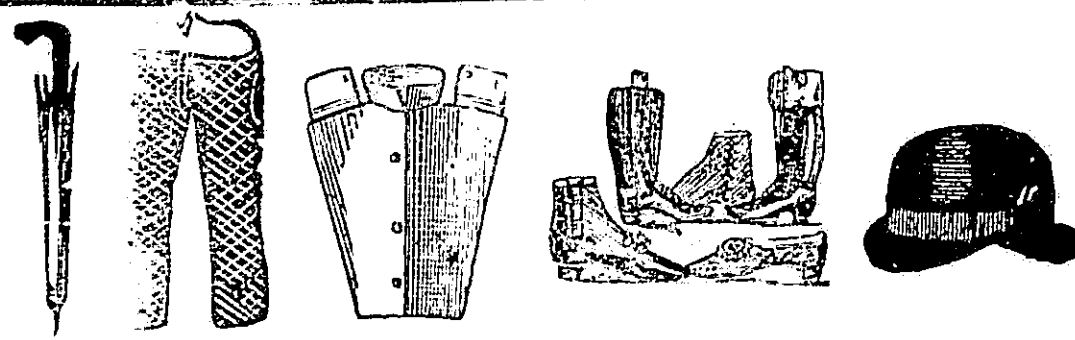
5-25

Nagy raktár valódi Karlsbadi czipőkben

A legolcsóbb bevásárlási forrás.

UNGÁR JÓNÁS

férfi és női divatáru üzletében
SZARVASON, PIACZ-TÉR Berger-féle ház.

Férfi, női és gyermek
CZIPŐK
férfi és gyermek
kalapok, sapkák
meglepő olcsó árak mellett.

Továbbá: fehér és színes ingek, gallérok, kézellők, valódi Prof Dr. Jäger-ingek és nadrágok s egyéb meleg alsó ruhák uri blousok mosó és szövettel alsó szoknyák harisnyák berliner kis ruhák és sapkák, kesztyűk, nyakkendők, esernyők és minden e szakmába vágó cikkek a legjutányosabb áron beszerezhető.

Karácsonyi és ujévi ajándékok. Nagy választék kézi munkákban.
Filsz Congre kanara Pelúhe és Poentlasz munkákban.

Pécsi és prágai bőr kesztyűk

Szarvason és környékén szarvasok.

Érvényesen szabadalmazott. A szoba azonnal használható.

Valódi Christoph-lak kőrendő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt 1 használatlan-
sának, mivel a kőlemezeken szag és a lassú, ragadós szarvasok,
mely az olajfestékek és az olajlakkok károsítja, elkerülte.
Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végrehaj-
tja a mázolat. A palló nedves tárgyakkal feltörhető, a dőlési, hogy
elvezesse fényét. Meg kell különböztetni:

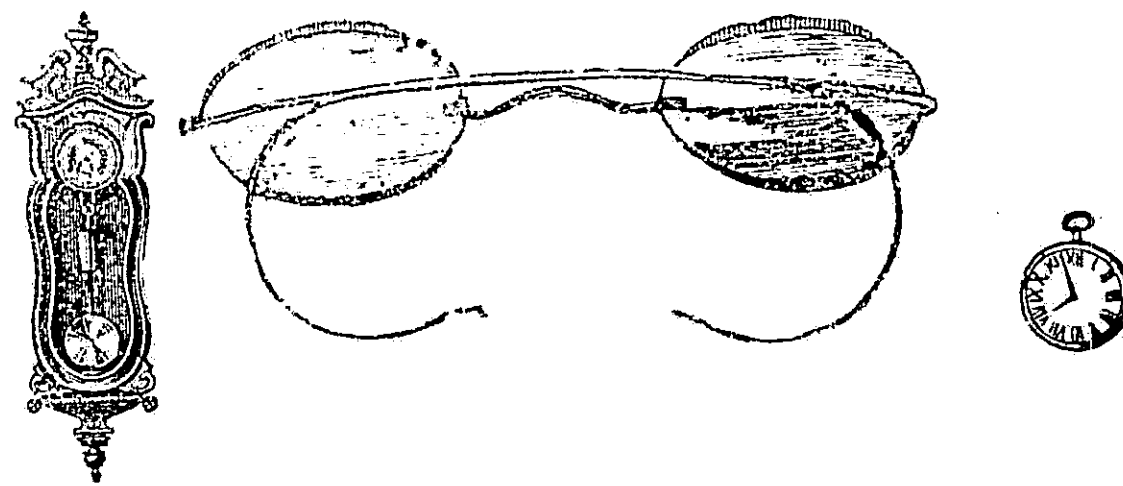
színezett szobapalló-fénymázt,
sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olaj
festék földi bo a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt
alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden
foltot, korábbi mázást s; van azután

tiszta fénymás (színezetlen)
új pallókra és parkettra, mely csupan fényt ad. Különösen
parkettra s olajfestékek mar bomázolt egészen új pallókra való.
Csak fényt ad, amőlfogva nem fűd el a fanyarót.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetm. mtr. (két középna-
gyágú szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 9/1, márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázások és prosp-
ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlási tes-
tél vizsgálati a cégre s a gyári joggy, mivel ezt a több mint
1850 éve létező gyártmányt sok lé utánozzak és hamisítják,
s sokkal rosszabb, s gyakran a élnak meg non feletti minőség-
ben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Szép Márton
órász, ékszerész és látszerész
Szarvason.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát ugymint:
Valódi schweiczi zseb-, fali-, inga- és éb-
resztő órákban;

Arany és ezüst ékszerekben felelősség
mellett.

Nagy választék tajték pipák és szipkákban,
valamint szemüvegek és czwickerekben. Óraja-
vitásokat, aranyműves munkákat, valamint vil-
lanycsengő szerelését és annak javítását hallatlan
olcsón, gyorsan és pontosan 5 évi jótállás mel-
lett eszközöl.